

LXVIII.

Betræktning

over

Forflag til Lov om Foranstaltninger til Husdyr- og især Hesteavlens Fremme.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg.)

Udvalget maa i Genhold til de forberedende Arbejder, paa hvilke nærværende Lovudkast er bygget, og til det Bifald, som det har vundet i Landstthinget, tilraade, at Folkethinget vedtager det uden nogen væsentlig Forandring. Derimod agte vi at foreslaae Thinget nogle Forandringer, som uden at berøre de Grundsætninger, efter hvilke Loven er affattet, dels kunne tjene til at disse skarpere afprøve sig i selve Lovens Bestemmelser, dels kunne lette dens Gjennemførelse, og sikke Dreimedets Opnaaelse.

I de første 9 Paragrapher, som afhandle Præmieuddelingen, er ved Lovens Behandling i Landstthinget foretaget enkelte Forandringer i Regjeringens Udcast, som vi ikke vilde have foreslaaet, dersom den havde været først til Forhandling i Folkethinget, men som vi ikke agte atter at foreslaae forandrede. Vi have derfor ved denne Deel af Lovudkastet kun nogle faa Redactions-Bemærkninger at fremsætte. Naar i § 2 Bier ere optagne imellem de Dyr, for hvilke der skal kunne gives Præmie, da er det aabenbart, at Bestemmelserne i de følgende Paragrapher, navnlig §§ 4 og 7 ikke passe for disse Dyr. Vi foreslaae derfor, at de Ord i § 2: „og for Biavl“ udgaae, og at der efter § 9 indskydes en ny Paragraph, hvorved de landoekonomiske Foreninger bemyndiges til at anvende en Del af Statens Pengetilskud til Præmier for Biavl, og til selv at fastsætte Reglerne for disse Præmiers Fordeling.

Vi finde ikke, at der er nogen Grund til at forhøje det i Lovudkastet foreslaaede Pengetilskud fra Statskassen, førend Erfaringen har vist, at dette Tilskud er utilstrækkeligt.

Efter Bestemmelserne i § 8 vil det oftere

kunne hendes, at Landstutmeesteren ikke kan overvære Dyrskuerne, og saaledes ikke personlig udbetale Præmierne. Som Følge heraf bliver en Redactionsforandring i § 9 nødvendig.

Vi finde, at der er Anledning til at gennemføre det Forsøg, som nu er i Gang med Landracens Krydsning med coach-horse-Racen; men vi finde tillige, at Loven bør udtrykke, hvad der ogsaa i Lovudkastets Motiver bestemt er udtalt, at det endnu kun er et Forsøg, om hvis endelige Udfald det endnu ikke er muligt at have nogen begrundet Mening. Saaledes som Udcastets § 11 omhandler denne Race, har det Udseendet, som om Forsøget med den alt var afgjort; naar man derimod tilføjer en Bestemmelse om det Mæreaal, i hvilken denne Hingsterace skal udgjøre den væsentligste Bestanddel af Landstutteriet, beholder det hele sin nærværende Charakter af et Forsøg, og man vil da efter disse Aars Forløb kunne træffe endelig Bestemmelse om coach-horse-Racens Anvendelse. Da det ifølge alle Oplysninger maa antages, at et Tidsrum af 6 Aar vil være tilstrækkeligt til at bringe Forsøget til Ende, foreslaae vi, at Lovudkastets Bestemmelse om, at Landstodhingstene hovedsageligen skulle være af denne Race, foreløbigt indskrænkes til 6 Aar.

Udledes den samme Betragtning gjør sig gjældende med Hensyn til Stamstutteriet. Den hidtilværende Plan for det frederiksborgske Stutteri er erkjendt for uhensigtsmæssig; man har nu lagt en ny, som har en vis Sandsynlighed for sig, men hvis Hensigtsmæssighed dog først kan afgjøres igjennem et i en vis Mærkke gennemført Forsøg. I Lovudkastets Præmisser findes angivet, at dette Forsøg vil medtage et Tidsrum af 10 Aar, og i Genhold hertil foreslaae vi, at den i Udcastets § 17 foreslaaede Besætning af Stutteriet vedtages for 10 Aar.

Da det ikke er sikkert, at Landstutteriet bestandigt vil behøve et fast Depot, antage vi, at det bør overlades til Regjeringens Skjøn, hvorlænge Slotsbygningerne i Kolding bør overlades Stutteriet til Benyttelse.

Den Control, som i § 22 er foreskrevet med Stutteriernes Virksomhed, er efter vor Anskuelse ikke omfattende nok. Den bør navn-